

рионъ Драгостиновъ и Стоилъ Войвода. Централниятъ комитетъ е избиралъ хора за тая цѣль по възможность не родомъ отъ градоветѣ, за кждѣто сж отредени. Както ще се види, едничкиятъ отъ тѣхъ родомъ отъ Сливенъ, именно *Георги Икономовъ*, скоро слѣдъ идванетоъ си въ града заминава за сѣверна България, а отъ тамъ къмъ Панагюрище.

На 1 май възстанието трѣбвало да избухне навсѣкждѣ изъ опрѣдѣленитѣ райони. За тая цѣль трѣбвало да се скжсатъ телеграфнитѣ жици по всички направления, да се срутятъ мостоветѣ по желѣзопжтнитѣ линии и т. н. — всичко това съ цѣль да се забавятъ турскитѣ мѣрки, да се произведе паника между турското население и правителство, като се създаде единъ нравственъ „фуроръ“ въ страната. По тоя начинъ очаквало се, че Европа волею-неволею ще се намѣси.

Въ тайнитѣ прѣписки на централния комитетъ, Сливенъ е носѣлъ името *Славомиръ*, а комитетскитѣ писма до града имали фалшивия адресъ: *Иванъ Саро-олу*.

Прѣзъ мартъ, когато снѣгътъ не е билъ още стопень, „Хайдушкиятъ“ Сливенъ, пише Зах. Стояновъ, и неговитѣ юнаци съ голѣмитѣ пояси бѣха напълнили гората . . .“ (II, 141. Порано приведохме думитѣ на сжщия авторъ за Сливенъ, който споредъ него е първиятъ и едничкъкъ български градъ най-богатъ съ революционни движения и войводи. По тоя случай той много напада еленци и котленци, които, бидейки повече чорбаджии, не сж дали „народни движения“. Отъ Елена и Котелъ, пише той, е рѣдкостъ да излѣзе нѣкой бунтовникъ. Прѣзъ врѣме приготвленията за горното възстание нито единъ апостолъ не посѣтилъ Елена и Котелъ. Даже *Стоилъ Войвода*, отреденъ за водител на Сливенското възстание прѣзъ 1876 г., ималъ намѣрение да изгори Котелъ. Ср. ib. III, 204, 206.

Георги Икономовъ е дошълъ въ Сливенъ на 16 февруари 1876 г. и се е криелъ въ домоветѣ на замѣсенитѣ въ революционното дѣло сливенци: *Нено Господиновъ* (Брадата), *Колю Минювъ* и *Андонъ Кутевъ*. По думитѣ на Димитровъ (ор. cit.) заедно съ него прѣзъ сжщото врѣме е пристигналъ и *Стоилъ Войвода*.¹⁾ *Икономовъ* е избѣгвалъ да се крие у своитѣ роднини, защото е билъ извѣстенъ още отъ по-рано

¹⁾ Голѣма часть отъ слѣднитѣ редове по Сливенското възстание прѣзъ 1876 г. сж написани по даннитѣ на казания Димитровъ, който слѣдъ освобождението е сколасалъ да събере нуждитѣ за това свѣдѣния отъ живи още сливенци. Трѣбва да признаемъ, че въ подробноститѣ намѣста владѣе противорѣчие у разнитѣ източници. Всѣки иска да припише на себе си заслугитѣ по дѣлото и игнорира останалитѣ ратници или имъ омаловажава дѣйността. Специално за това възстание е писалъ и участника Д. Кукумявковъ, днесъ покоенъ.